

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 5027/2013

Ședința de la 17 aprilie 2013

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin Sentința nr. 117 din 5 aprilie 2012, Curtea de Apel Ploiești, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, a respins contestația formulată de contestatorul P.G., în contradictoriu cu intimata A.N.I., ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, cu privire la nulitatea Actului de constatare nr. 73138/G/II din 23 iunie 2011, motivată pe împrejurarea că cercetarea contestatorului s-a realizat în condiții total oculte, neavând acces la raportul de evaluare, cu nesocotirea dispozițiilor art. 13 alin. (1), art. 14, art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (4) din Legea nr. 176/2010, instanța de fond a constatat, în raport de aceste dispoziții legale ce reglementează procedura de evaluare a incompatibilității, ce se întocmește de intimată în îndeplinirea atribuțiilor legale prevăzute de Legea nr. 144/2007, că au fost respectate întru totul dispozițiile art. 20 - 26 din lege și că procedura a fost urmată întocmai de către inspectorul de integritate.

Pe fondul contestației, Curtea a reținut că în mod corect intimata a constatat starea de incompatibilitate a lui P.G. pentru perioada 19 decembrie 2007 - 19 decembrie 2008 (pentru legislatura 2004 - 2008) și 19 decembrie 2008 - 24 aprilie 2010 (legislatura 2008 - 2012), întrucât acesta a deținut simultan atât calitatea de deputat în Parlamentul României, cât și calitatea de administrator la societăți comerciale, încălcând astfel dispozițiile art. 71 alin. (2) din Constituția României și art. 82 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 161/2003, privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice.

Instanța de fond a apreciat că apărarea contestatorului, potrivit căreia starea de incompatibilitate este inexistentă, nemişcându-se la momentul emiterii actului de constatare, trebuie înlăturată, întrucât respectiva stare de incompatibilitate exista la momentul sesizării din oficiu A.N.I., prin Nota de propunere nr. 85144/A/II din 17 noiembrie 2010, potrivit înregistrărilor din Registrul Comerțului, astfel că în mod corect s-a constatat de către intimată că P.G. a încălcat prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în perioada 19 decembrie 2007 - 26 aprilie 2010, când a deținut simultan funcția de deputat și administrator al unor societăți comerciale.

Curtea a apreciat că Actul de constatare nr. 73138/G/II din 23 iunie 2011 a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Legea nr. 144/2007, că nu este afectat de nulitate absolută, este temeinic și legal și că în mod corect s-a concluzionat de către intimată că în perioada 19 decembrie 2007 - 26 aprilie 2010 contestatorul s-a aflat în stare de incompatibilitate, fiind încălcate dispozițiile art. 87 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 161/2003, precum și faptul că prin emiterea actului contestat contestatorul nu a fost vătămat în drepturile sale, astfel că a respins contestația formulată de acesta ca neîntemeiată.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs contestatorul P.G., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Examinând cu prioritate, în conformitate cu dispozițiile art. 137 alin. (1) C. proc. civ., excepția netimbrării recursului, invocată în cauză, Înalta Curte constată că aceasta este întemeiată, drept pentru care va anula recursul ca netimbrat, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Înalta Curte constată că deși recurentul-reclamant a fost citat cu mențiunea de a depune taxa judiciară de timbru în valoare de 2 RON și timbru judiciar în valoare de 0,15 RON, conform dovezilor anexate la dosar, recurentul nu și-a îndeplinit această obligație legală.

Or, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1), coroborate cu cele ale art. 3 din Legea nr. 146/1997, precum și cu cele ale art. 3 din O.G. nr. 32/1995, cererea pentru exercitarea recursului se timbrează prin achitarea taxei judiciare de timbru și prin depunerea timbrului judiciar.

Aceste taxe se depun la dosarul cauzei în momentul înregistrării cererii sau până la primul termen de judecată, astfel cum prevăd dispozițiile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 146/1997.

În aceste sens sunt și dispozițiile art. 302¹ alin. (2) C. proc. civ., potrivit cărora: "La cererea de recurs se va atașa dovada achitării taxei de timbru, conform legii".

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxa judiciară de timbru și timbrul judiciar, "neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii".

Astfel fiind, Înalta Curte, în temeiul dispozițiilor art. 302¹ alin. (2) C. proc. civ. și ale art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997, va dispune anularea recursului ca netimbrat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Anulează recursul declarat de P.G. împotriva Sentinței nr. 117 din 5 aprilie 2012 a Curții de Apel Ploiești, secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ca netimbrat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 17 aprilie 2013.

Procesat de GGC - AZ